

overordentlig taknemmelig for at faa at vide, hvad der skal forstaaes ved midlertidig Sammenlægning. Der er meget her i Verden, der er midlertidigt. Gaar man Udviklingen paa dette Omraade igennem, vil man træffe Tider, hvor Bestræbelserne er gaaet ud paa at sammenlægge, og andre, hvor man har benyttet enhver Lejlighed til at oprette selvstændige Præsteembeder og Sognekald. Midlertidighed er jo et meget elastisk Begreb.

Da man holdt et Menighedsmøde til Forhandling om denne Venlighed fra Ministeriets Side, der bestod i, at man kunde vælge mellem disse to Ting, Sammenlægning straks og en Ordning, som man ikke forstod, hvad var, men som Ministeriet havde betegnet som midlertidig Sammenlægning, sagde man naturligvis fra Menighedens Side: Sammenlægning ønsker vi ikke, men Sammenlægning kan vi ikke undgaa, altsaa har vi ikke Lejlighed til at tage Stilling mellem Sammenlægning og Ikke-Sammenlægning, men vi har Lejlighed til at tage Stilling til de to Forslag, som Ministeriet her har stillet os overfor, og Sammenlægning straks, det ved vi, hvad er, og det ønsker vi altsaa ikke. Men midlertidig Sammenlægning er noget meget mystisk noget. Midlertidigt, det kunde vi svært godt gaa med til, Sammenlægning passede os mindre godt. Det ligner saadan en Fælde, for hvis vi nu gaar med til en midlertidig Sammenlægning, saa glemmer Ministeriet en Dag at tage det midlertidige med og siger: Ja, men I er jo gaaet med til Sammenlægning, og naar vi dertil siger: Ja, men den var midlertidig, saa svarer man: Ja, det er den ogsaa, men den bliver nok ved at være midlertidig.

Det vilde man gardere sig overfor, og saa svarede man Ministeriet tilbage, at man ikke ønskede Sammenlægning, og følgende hverken Sammenlægning straks eller midlertidig Sammenlægning, derimod vilde man, naar det var en almindelig Bevægelse, og det ikke gjaldt disse Sogne alene, at smaa Præsteembeder skulde sammenlægges og betjenes af samme Præst, selvfølgelig gaa ind paa at dele Skæbne med de paagældende, og man vilde derfor ikke fra Menighedens Side have noget imod, at den Præst, om hvem der kunde være Tale, Karstoft i Gamborg, indtil videre blev konstitueret som Sognepræst ogsaa for Udby Sogn. Det var, saaledes at almindelige Mennesker kan fatte og forstaa, hvad Meningen er, det, Menigheden gav Tilslutning til som det, den forstod

ved den ene af de Muligheder, Ministeren stillede den overfor, nemlig midlertidig Sammenlægning. Paa dette Svar fra Menigheden indløber der aldrig noget Svar fra Ministeriet, men Menigheden faar en Dag en officiel Meddelelse om, at Udby og Gamborg er sammenlagt til eet Sogneembede.

Altsaa, Venligheden bestaar i, at man stiller Menigheden overfor to Muligheder, og den af Mulighederne, som den, forstaaet paa dens Maade, vælger, befatter Ministeriet sig ikke mere med, den svares der slet ikke paa. Man stiller Menigheden overfor en fuldbyrdet Kendsgerning, den Mulighed, den bestemt havde udtalt sig imod. Det er en Venlighed, den har lidt vanskeligt ved at opfatte, og det er en saadan Fremgangsmaade fra Ministeriets Side overfor en Menighed, jeg for min Part maa have Lov til at protestere imod. Min Kritik gælder ikke Sammenlægningen af Præsteembeder, men jeg maa have Lov til at paastaa, at man meget vel fra Ministeriets Side maa kunne foretage Sammenlægning af Præsteembeder uden samtidig at benytte Lejligheden til at gøre Nar af den paagældende Menighed.

Og det er det, der fra Ministeriets Side er sket i denne Sag. Men jeg venter selvfølgelig ikke nogen Indrømmelse deraf. Jeg venter en ny Forklaring om, hvad der staar her, og hvad der staar der, og jeg skal selvfølgelig indrømme, at naar man bliver ved at skrive frem og tilbage mellem et Ministerium og et Menighedsraad, og det hele bliver stillet lidt spidsfindigt op, ja, saa klarer Ministeriets Embedsmænd med det Maskineri, de har til Raadighed, sig jo i det lange Løb mod en Menighed, selv om den ligger i min Valgkreds. Det kan der ikke være fjerreste Tvivl om, og det har de altsaa ogsaa gjort. Det rent juridiske, det rent formelle har Ministeriet uden Tvivl i Orden, men jeg kan ikke tro, at det er Ministeriets Opgave og Hensigt at tilvejebringe et lignende Forhold mellem Menighed og Ministerium som det, der nu bestaar mellem Udby Menighed og Kirkeministeriet.

Som sagt, jeg venter ingen Indrømmelse, og jeg behøver den heldigvis heller ikke, thi der foreligger en Kendsgerning, der er en Indrømmelse, som enhver kan tage og føle paa. Det er den højtærede Kirke-ministers Beslutning om at nedsætte en Kommission til for fremtidige Tilfælde at forberede og gennemføre disse Sammenlægninger. Hvis den højtærede Minister selv havde en virkelig Tro paa, at alt var